

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 11 - **ZÁŘÍ** 2019 – ČÍSLO **09**

Nejsme sami

Letošní letní prázdniny byly o jeden den delší. Taky nás čekají na naše poměry dlouhé vánoční prázdniny, celé dva týdny. Tuto radost však kazí, že sv. Václava bude v sobotu a 17. listopadu v neděli.

Kéž nezapomínáme na pomoc Ducha sv. a pamatujeme na přítomnost našich andělů strážných. Když jsem na univerzitě býval u zkoušky, pomodlil jsem se k andělu strážnému zkoušejícího. A pokud jsem si kromě indexu přinesl i vědomosti, už jsem se vracet nemusel.

P. Martin Lanži

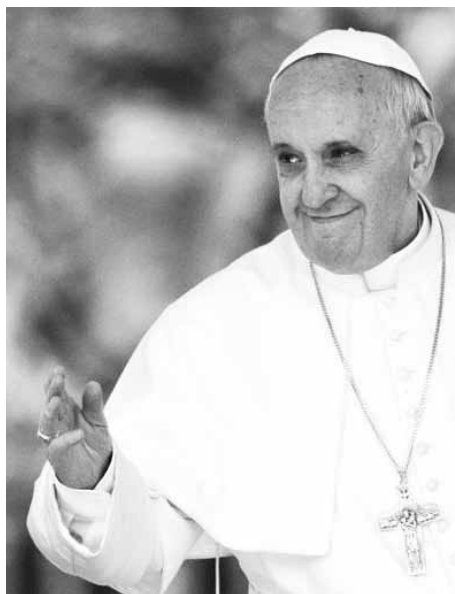
Katecheze papeže Františka:

O Skutcích apoštolů - »všechno měli společné« (Sk 4, 32), 21. srpna, aula Pavla VI.

Draží bratři a sestry, dobrý den!

Křesťanské společenství se rodí z překypujícího daru Ducha svatého a roste kvasem sdílení mezi bratry a sestrami v Kristu. Církev je budována dynamismem solidarity jako Boží rodina, jejíž ústřední zkušeností je koinonia; toto řecké slovo znamená „dát do společenství“, „dát do společného“, být společenstvím, nikoli se izolovat. Taková je zkušenost prvotní křesťanské obce, tedy sdílet, komunikovat a účastnit se. V prvotní církvi odkazuje toto slovo především k účasti na Kristově Těle a Krvi. Proto když přistupujeme k eucharistii, říkáme, že jdeme na přijímání, přijímáme Ježíše a Jeho přijetím přijímáme bratry a sestry. Účast na Kristově Těle a Krvi uskutečňující se ve mši svaté, se vyjadřuje bratrskou jednotou, a tudíž i společným sdílením majetku a sbíráním peněz pro mateřskou církev v Jeruzalémě (srov. Řím 12,13; 2 Kor 8-9). Chcete-li vědět, zda jste dobrými křesťany, musíte se modlit, přistupovat k přijímání a ke svátosti smíření. Avšak signálem obrácení tvého srdce je obrácení sahající do kapes a dotýkající se tvých zájmů, tedy to, že je někdo štědrý k druhým a pomáhá těm nejslabším a nejchudším. Když dorazí obrácení tam, máš jistotu, že je pravé. Pokud zůstane jenom u slov, není obrácení dobré.

Eucharistický život, modlitby, apoštolské kázání a zkušenost společenství (srov. Sk 2,42) činí z věřících množství lidí, kteří mají »jedno srdce a jednu duši« a nepovažují nic ze svého majetku za svoje vlastní, ale všechno mají společné« (srov. Sk 4,32). To je tak silný životní vzor, že nám pomáhá, abychom byli štědrí a neskrblili. Z tohoto důvodu »nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to středně přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval« (Sk 4,34-35). Církev se vždycky vyznačovala těmito gesty křesťanů, kteří se vzdávali nadbytku a nepotřebného majetku, aby jej dali těm, kdo byli v nouzi. A to nejenom peníze, ale také čas. Kolik jen křesťanů – například vy, tady v Itálii – se věnuje dobrovolnické službě. To je krásné! Znamená to sdílet a dělit se o svůj čas s druhými, aby se dostalo pomoci těm, kdo ji potřebují. Volontariát,

charita, návštěvy nemocných – o všechno je třeba se s druhými dělit a nehledat jen svůj zájem. Koinonia nebo společenství je tedy nový způsob vztahů mezi Pánovými učedníky. Křesťané mezi sebou zakoušejí nový způsob bytí a jednání. Tento způsob je křesťanům vlastní, takže si pohané, kteří pozorovali křesťany, říkali: „Podívejte, jak se mají rádi.“ Láska je tedy ten způsob. Ne však verbální, fingovaná, nýbrž skutečná, konkrétní láska a vzájemná pomoc. Spojení s Kristem nastoluje spojení s bratry, což vyúsťuje a vyjadřuje se také ve společném sdílení materiálních dober. Ano, tento způsob společného přebývání, tato láska sahá až do kapes a vede ke zřeknutí se peněz ve prospěch druhých i proti vlastnímu zájmu. Příslušnost ke Kristovu Tělu vytváří ve věřících spoluzodpovědnost jedněch za druhé. Víra v Ježíše činí nás všechny - jedny za druhé - spoluzodpovědnými. Někdo řekne: „Podívej na tamtoho. Nemá kde bydlet, ale to je jeho věc.“ My křesťané mezi sebou takto mluvit nemůžeme. Musím se za dotyčného modlit, vzít jej k sobě a nebyť lhostejný. Toto znamená být křesťanem. Proto silní podporují slabé (srov. Řím 15,1) a nikdo nezakouší nedostatek, který ponižuje a znetvořuje lidskou důstojnost; jsou totiž společenstvím, mají jedno srdce a mají se rádi. A znamením je konkrétní láska.

Jakub, Petr a Jan – „sloupy“ Jeruzalémské církve – společně ustanoví, že Pavel a Barnabáš budou hlásat evangelium pohanům, zatímco oni židům, a požadují pouze, aby se nezapomínalo na chudé (srov. Gal 2,9-10). A nejenom materiálně chudé, ale také duchovně chudé, lidi trpící problémy a potřebující naši blízkost. Křesťan vychází vždycky od sebe, ze svého srdce a přibližuje se k druhým jako se Ježíš přiblížil nám. Taková je prvotní křesťanská obec.

Konkrétního příkladu sdílení a společného majetku se nám dostává ze svědectví Barnabáše, který vlastnil pole, prodal je a peníze přinesl apoštolům (srov. Sk 4,36-37). Vedle jeho kladného příkladu se však objevuje jiný, tristně zaporný: Ananiáš a jeho manželka Safíra prodali pozemek a rozhodli se přinést apoštolům pouze část získaných peněz, zbytek si nechali (srov. Sk 5,1-2). Tento podvod přerušil řetězec nezištného, upřímného a nesobeckého sdílení, což mělo tragické a fatální důsledky (Sk 5,5.10). Apoštol Petr demaskuje Ananiášovu nepoctivost a zpronevěru a říká mu: »Proč ti satan ovládl srdce, žes obelhal Ducha svatého a z peněz za to pole sis část Istivě ponechal? [...] Neobelhal jsi lidi, ale Boha« (Sk 5,3-4). Mohli bychom říci, že Ananiáš obelhal Boha svým neprodyšným a pokryteckým smýšlením neboli „dojednanou“, částečnou a oportunistickou příslušností k církvi. Přetvářka je nejhorší nepřítel křesťanské obce a křesťanské lásky, totiž předstírání lásky ve snaze dosáhnout svých vlastních zájmů.

Připravovat dar o upřímnost totiž znamená pěstovat pokrytectví, vzdát se pravdě, stát se sobeckým, zhášet plamen společenství a vystavovat se mrazu vnitřní smrti. Kdo si takto počíná, pohybuje se v církvi jako turista. Mnozí turisté jsou v církvi; vždycky jen přechodně a nikdy nejdou dovnitř. Je to duchovní turistika, kterou si namlouvají, že jsou křesťané. Jsou však pouhými turisty v katakombách. My však nesmíme být v církvi turisty, nýbrž bratry jedni pro druhé. Život pojímaný pouze na základě profitu a výhodných situací na úkor druhých nezbytně způsobuje vnitřní smrt. A kolik jen lidí se tváří, že jsou nablízku církvi, že jsou přáteli kněží i biskupů, zatímco usilují pouze o svůj prospěch. Tyto přetvářky pustoší církve!

Pane – prosím za nás všechny - obdař nás svým Duchem laskavosti, jenž přemáhá každou přetvářku a uvádí do oběhu pravdu, živící křesťanskou solidaritu, která není nějakou podpůrnou sociální aktivitou, nýbrž nezbytným vyjádřením přirozenosti církve, nejněžnější matky všech, zejména těch nejchudších.

www.radiovaticana.cz/21.08.2019

Kompendium katechismu

Církev je jedna, svatá, obecná a apoštolská

161. Proč je církev jedna?

Církev je jedna, protože má za zdroj a vzor jednotu jediného Boha v Trojici božských osob; jejím zakladatelem je Ježíš Kristus, který obnovuje jednotu všech národů v jediném těle; její duší je Duch svatý, který spojuje všechny věřící ve společenství v Kristu. Má jednu jedinou víru, jediný svátostný život, jedinou apoštolskou posloupnost, jednu naději a tutéž lásku.

162. Kde existuje tato jediná Kristova církev?

Jediná Kristova církev, jako společnost ustavená a organizovaná ve světě, existuje (subsistit in) v katolické církvi, již řídí Petrův nástupce a biskupové, kteří jsou s ním ve společenství. Pouze skrze ni lze obdržet plnost prostředků spásy, protože Pán světil všechna dobra Nové úmluvy pouze apoštolskému sboru, jehož hlavou je Petr.

163. Jak se dívat na nekatolické křesťany?

V církvích a v církevních společenstvích, které se oddělily od plného společenství s katolickou církví, se nachází mnoho prvků posvěcení a pravdy. Všechna tato dobra pocházejí od Krista a nabádají ke katolické jednotě. Členové těchto církví a společenství jsou ve křtu přivtěleni ke Kristu a my je proto uznáváme za bratry.

164. Jak se zasazovat za jednotu křesťanů?

Touha znovu zřídit jednotu všech křesťanů je darem Krista a apelem Ducha. Týká se celé církve a uskutečňuje se obrácením srdce, modlitbou, vzájemným bratrským poznáváním, teologickým dialogem.

165. V jakém smyslu je církev svatá?

Církev je svatá, protože jejím průvodcem je nejvyšší Bůh; Kristus vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a učinil ji posvěcující; Duch svatý ji oživuje láskou. V ní se nachází plnost prostředků spásy. Svatost je povolání a cíl pro každého jejího člena i veškeré její činnosti. Církev zahrnuje do svého nitra Pannu Marii a četné svaté jako vzory a přímluvce. Svatost církve je pramenem posvěcení jejích dětí, které zde na zemi uznávají, že jsou všichni hříšníci, kteří mají stále zapotřebí obrácení a očišťování.

166. Proč se církev nazývá katolická?

Církev je katolická, to jest všeobecná, protože je v ní přítomen Kristus: „Kde je Ježíš Kristus, tam je katolická církev“ (sv. Ignác z Antiochie). Hlásá celou a neporušenou víru, přináší a uděluje plnost prostředků spásy; je poslána ke všem národům všech dob a všech kultur.

167. Je i místní církev katolická?

Každá místní církev je katolická (a to diecéze a eparchie) vytvořená společenstvím křesťanů, kteří jsou ve společenství víry a svátostí se svým biskupem, posvěceným v apoštolské posloupnosti a spojeným s římskou církví, která „předsedá v lásce“ (sv. Ignác z Antiochie).

168. Kdo patří do katolické církve?

Všichni lidé různým způsobem patří nebo jsou zaměřeni na katolickou jednotu Božího lidu. Plně je začleněn do katolické církve ten, kdo má Kristova Ducha a je s ní spojen pouty vyznání víry, svátostí, církevního vedení a společenství. Pokřtění, kteří plně neuskutečňují tuto katolickou jednotu, jsou v jistém, i když nedokonalém, společenství katolické církve.

Farní pouť do TV Noe – sobota 19. říjen

05:30	odjezd z parkoviště pod farou
11:00	mše sv. v novém kostele Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu, prohlídka kostela, oběd (guláš zajišťuje místní farnost)
14:00	návštěva Tv Noe
17:00	odjezd

Cena bude děti 100,-Kč a dospělí 500,-Kč
Přihlášky na stolku mezi lavicemi u P+P

Rok 2019 ve farních akcích

5. ledna	Tříkrálová sbírka
6. ledna	Tříkrálový průvod
9. února	Farní ples (KD Martínkovice)
6. března	Popeleční středa – začátek postní doby
9. března	Duchovní obnova v Otovicích
19. dubna	Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (v poledne)
21. dubna	Zmrtvýchvstání Páně
4. května	Pouť do Vamberku
12. května	Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
19. května	Hvězda – májová pobožnost
24. května	Noc kostelů
26. května	Malé Svatoňovice – májová pobožnost
30. května	Nanebevstoupení Páně
25. května	„Motobohoslužba“ Otovice
7. června	Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
8. června	Svatost smíření před 1. sv. přijímáním
9. června	1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
15. června	Farní den (fara Ruprechtice)
20. června	Slavnost Božího Těla
27. července	Jakubsko-anenský víkend
28. července	Cyklopouť do Nowe Rudy
3. srpna	Křínická pouť
26. – 30. srpna	Farní tábor (fara Ruprechtice)
7. září	Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
13. října	Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
19. října	Farní výlet (TV Noe)
9. listopadu	Den veteránů, sv. Martin (Martínkovice)

Sv. Ludmila, mučednice,

16. Září – první česká světice

Narodila se kolem roku 860 na knížecím dřevěném hradu Pšov nad soutokem Labe a Vltavy v Čechách, severně od Prahy. Hrad byl v 10. stol. přestavěn na kamenný a od 16. stol. stojí na jeho místě zámek Mělník. Zde, v pohanském prostředí, Ludmila vyrůstala jako dcera vladky Slavibora. V historických pramenech je uváděna i pod jménem Lidmila. Ve velmi mladém věku (r.874-875) se provdala za Bořivoje I., Přemyslovského panovníka v západní části středních Čech. Bořivojova sestra byla provdána za velkomoravského knížete Svatopluka, kterého Bořivoj za bojů s Franky podporoval a od něj byl pozván na Velehrad v době, kdy tam po návratu z vězení v Bavorsku pobýval věrozvěst arcibiskup Metoděj.

V rozhovoru s ním se začal otevírat víře v Krista a zanedlouho přijal sv. křest i se 30 členy svého doprovodu. Do Čech se vraceli s knězem Pavlem Kaichem jako nositelé křesťanské víry.

Uvádí se, že Ludmila byla pokřtěna buď přímo od sv. Metoděje nebo některého z jeho žáků. Byla vždy mírná a spravedlivá a brzy si osvojila křesťanské zásady, zvláště laskavost a štědrost k chudým. S Bořivojem snad měli tři syny a tři dcery, avšak ve známost vešli jen Spytihněv a Vratislav. Bořivoj vystavěl na Levém Hradci kostel zasvěcený sv. Klimentu. Následně musel potlačovat vzpouru pohánů, o kterou se postarali jeho nepřátelé a po ní dal zbudovat na Pražském hradě kostel Panny Marie.

Ludmila prožívala starosti se svým mužem, s horlivostí se snažila žít podle evangelia a za vše se modlila. Ve snaze přiblížit se Kristu, stala se matkou chudých, světlou slepých a pomocnicí vdov i sirotků. Asi v roce 889 ovdověla a vládu v Čechách převzal velkomoravský kníže Svatopluk. Ludmilin syn Spytihněv v r. 895 odtrhl zemi od Velké Moravy a po deseti letech zemřel. Předtím obnovil pobořený pražský kostel, v němž pak byl pohřben. Druhý syn Vratislav se oženil s Drahomírou z knížecího rodu Stodoranů ze slovanské větve pohanských Luticů v Polabí. Její srdce se provdáním za křesťanského manžela neobrátilo, ani když s ním měla sedm dětí, 3 syny (Václava, Boleslava, Spytihněva) a 4 dcery (nejznámější je Přibyslava). Vratislav podobně jako jeho bratr odrážel útoky Maďarů, kteří byli hrozbou pro Čechy i Německo. Asi po r. 916 začal na Pražském hradě budovat kostel sv. Jiří, který nedokončil. Padl asi na výpravě proti Maďarům v únoru 921. Regentkou do Václavovy plnoletosti se stala kněžna Drahomíra, ale výchovu Václava a Boleslava svěřili velmoži jejich babičce Ludmile. Dra-

homíře se tento zásah do výchovy dotkl a hrál roli i to, že nebyla nakloněna křesťanským zásadám. Dá se hovořit o střetu dvou vdov, z nichž mladší bojovala intrikami a starší modlitbou a křesťanskou láskou, v níž vychovávala pravého českého knížete od útlého dětství. Drahomíra žárlila na tchyni i pro oblibu, kterou Ludmila měla u lidu. Nepomohlo ani to, že se Ludmila stáhla na hradisko Tetín. Traduje se, že vrahové Tunna a Gomon, kteří sem z 15. na 16. září přišli světici zardousit, byli posláni Drahomírou. Mohlo jít i o iniciativu nespokojených pohanských velmožů z jejího okruhu. Vrazi použili k uskrzení oběti její vlastní závoj nebo šálu. Prolití krve, k němuž Ludmila byla pro Krista odhodlána, odmítli, zřejmě podle instrukcí, z obav, že by bylo důvodem k prohlášení za mučednici.

U jejího hrobu na Tetíně došlo k zázrakům. Vnučák Václav po převzetí vlády se postaral o přenesení Ludmiliných ostatků do Prahy, kde byly 10. listopadu asi r. 925, za účasti řezenského biskupa Michala, uloženy do chrámu sv. Jiří na Hradčanech. V té souvislosti se počítala mezi svaté. K oficiálnímu potvrzení svatosti pak ještě došlo v r. 1143 (či v r. následujícím) papežským legátem kard. Quido di Catello za jeho pobytu v Praze.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Nechci být inteligentní

Binec, ponocování, vulgární mluva, černý humor, hulvátství a sprosté nadávky nejsou podle novodobých vědeckých studií projevy návštěvníků lokálů čtvrté cenové kategorie, ale – světe div se- známkou inteligence člověka. Lidé, kteří se takto chovají, jsou ve skutečnosti mnohem inteligentnější a morálně na vyšší úrovni než ostatní populace, říká dále studie.

Nepořádnost byla dříve považována za neuctu k věcem, které jsme z Boží milosti nabyli, sprostá slova a neuctivost za projev nevzdělanosti. Zdá se, že si hodnoty vyměnily své role. Vezmeme-li vážně výsledky vědeckých bádání, může vzniknout dojem, že lidská společnost je dnes na vysoké inteligentně-morální úrovni, protože s projevy tohoto chování se člověk setkává čím dál častěji.

Vědci své tvrzení o inteligenci odůvodňují tím, že člověk, který se dokáže orientovat v chaosu, tedy nepořádku, více přemýšlí, sprostá slova a vulgarita jsou známky bohatší slovní zásoby a hulvátské chování je považováno za schopnost odreagovat se. Hurá! Už nebude zapotřebí duchovních otců, zpovědi, zpytování svědomí a pokání. Jak povzbudivé...

Duchovní otcové v dřívějších dobách dávali těm, kteří se provinili ústy- tedy nevhodnými slovy, urážkami, nadávkami, atd. za pokání úkol, očistit své rty čtením Písma svatého, modlitbou a četbou posvátných textů. Tedy- provinil-li jsem se ústy, musím svá ústa očistit. Pokud mají mé rty chválit Boha, nemůžu je poskvřovat vulgaritami. Zdá se to velmi logické a skutečně to logické je. Možná nelogické se zdá, zabývat se pochybnými studiemi, jenže sprostá slova a vulgární výrazy se staly součástí slovníku i katolicky smýšlejícího člověka. Člověk na jedné straně vyznává, že

Bůh je v jeho životě na prvním místě, modlí se – tedy hovoří s Bohem a stejnými ústy pronáší bez jakýchkoli zábran vulgaritu. Je to podobné, jako přistoupit k jídlu se špinavými rukama, vzít si ušpiněné šaty na svatbu, což by se považovalo za společensky nepřipustné. Učení a letitou praxí nabyté zkušenosti duchovních otců přetrvaly staletí, resp. tisíciletí, tvrzení současných vědců si sotva uchová hodnotu po dobu jednoho desetiletí, jenže usídlí-li se v našem slovníku vulgární výrazy a ovládne-li smysl pro nepořádek náš každodenní život, nejen že se těžko těchto zlovyků někdy zbavíme, ale předáme tento model života i další generaci. Vysloví-li člověk sprosté slovo poprvé, zalekne se a možná se i nad sebou zamyslí, začlení-li tato slova do každodenního slovníku, přestane je vnímat jako něco nevhodného, a propadne se do jakési závislosti, což je ve svém důsledku projev nesvobody. Jak jsme na tom, může ukázat jednoduchý „test“, stačí si dát předsevzetí, že to či ono nebudu říkat, dělat. Jsem-li toho bez obtíží schopen, pak je to Ok, ale zjištění, že opakovaně nemám situaci pod kontrolou, se může stát velice tvrdým až nezvládnutelným asketickým cvičením pro odstranění tohoto nežádoucího zlovyku.

Tvrzení současných vědců jde ale ještě dál- studie říká, že člověk, který se projevuje vulgárními výrazy je vnitřně krásný, zdravý a šťastný a zabývat se myšlenkami o tom, že zabiji svého šéfa, je naprosto v pořádku a přirozené. Nahromaděná negativní energie se prý v myšlenkových procesech- tedy fantasií- uvolní a člověk snáze najde řešení svých problémů. Takovýto závěr jde zřejmě už za hranice lidskosti a zdravého rozumu, a tak se nedivme, že násilí ve světě s přibývajícím „inteligencí“ člověka neubývá, naopak je stále rafinovanější, až se člověk nestačí divit. Zahrávat si se zlými myšlenkami se vždy považovalo za

velice nebezpečné a člověku nesmírně škodlivé, neboť každý lidský skutek má svůj počátek právě v myšlence. Je-li zlá, nemůžeme očekávat, že z ní vzejde něco prospěšného. Tady je víc než na místě držet se rady duchovních otců- kontrolovat své myšlenky a bojovat s pokušením ihned, jakmile se objeví. Je přirozené, že se negativní energie nahromaděná v nitru člověka musí nějakým způsobem vybit, použijeme-li k tomu myšlenky na to, jak druhému ublížíme, možná si na chvíli ulevíme, ale ve skutečnosti jen přidáme kus nepořádku do své „úklidové místnosti“, jejíž dveře se dříve či později provalí.

Kdo zakusil milost odpuštění ve svátosti smíření, nemá takových úvah zapotřebí, naopak, dá za pravdu duchovním otcům, že zabývat se zlými myšlenkami, pustit otežte své fantazie, je člověku ke škodě. Sprostá slova, vulgarita a zlé myšlenky duši neprospívají, ale činí necitelnou a to rozhodně není krása, po které bychom měli toužit. Skutečná krása má duchovní rozměr a jde ruku v ruce s čistotou. Vyzařuje-li krása z nějakého člověka, jistě ne proto, že je vulgární, ale proto, že je krásná a čistá jeho duše, ve které se zračí obraz samotného Boha. Čistota a duchovní krása se pak projevují i ve tváři člověka.

Je smutné, že nabízíme mladé generaci takovýto model krásy a je smutnější pokud se necháváme do takového modelu vmanipulovat, protože extrém, ať už jdou na tu či onu stranu, jsou člověku vždy ke škodě. Je třeba znát správnou míru, aby si člověk zachoval lidskou tvář a nepřestal si vážit sám sebe. Nemá cenu argumentovat poučením, že to či ono se nehodí, neříká, není pěkné atd., možná je lepší položit si otázku- mám to zapotřebí? Může se totiž stát, že i tato zdánlivá maličkost se stane překážkou ve vztahu s Bohem, v mém duchovním pokroku.

(zdroj <https://www.idnes.cz/>)

J.Teinerová

Výuka náboženství – školní rok 2019/2020, od 5. září:

- 3. tř. (1. sv. přijímání): pátek, fara Broumov, 12:00 - 12:45
- 4. – 5. tř.: čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 13:00 - 13:45
- 4. – 5. tř.: pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45
- 6. – 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30

Opravy 2019

O pomalu končící se druhé dekádě třetího tisíciletí, je už nyní možné konstatovat, že byla a je ve znamení významného zlepšení technické kondice broumovské skupiny kostelů. Opravy na kostelích ve Verněřovicích, Ruprechticích a Heřmánkovicích už jsou nebo v krátké době budou patrné. Spoluúčast broumovské farnosti činí 5%, co je schopna pokrýt díky laskavé podpoře p. Františka Kociana (1.600.000,-Kč) a Královéhradeckého kraje (1.000.000,-Kč). Podpora ze strany fondů Evropské unie ve výši 42 mil však nepřišla náhodou. Bez několikaletého úsilí mnohých nadšenců by dnes kostely otce a syna Di-entzehoferových chátraly dále. K tomu je nutné přičíst i další pomoc ze strany EU u kostela na Bezděkově, který zpravuje ŘKF Police n/M. Akci započal před rokem zesnulý Mons. Marian Lewicki a k zdárnému konci přivedl jeho nástupce P. Jaroslav Furtan.

Z kontinuálních oprav, které realizují farnosti Broumov a Teplice n/M z prostředků Ministerstva kultury České republiky (MK ČR) a Královéhra-

deckého kraje (KHk) postupně zmiňme pro rok 2019

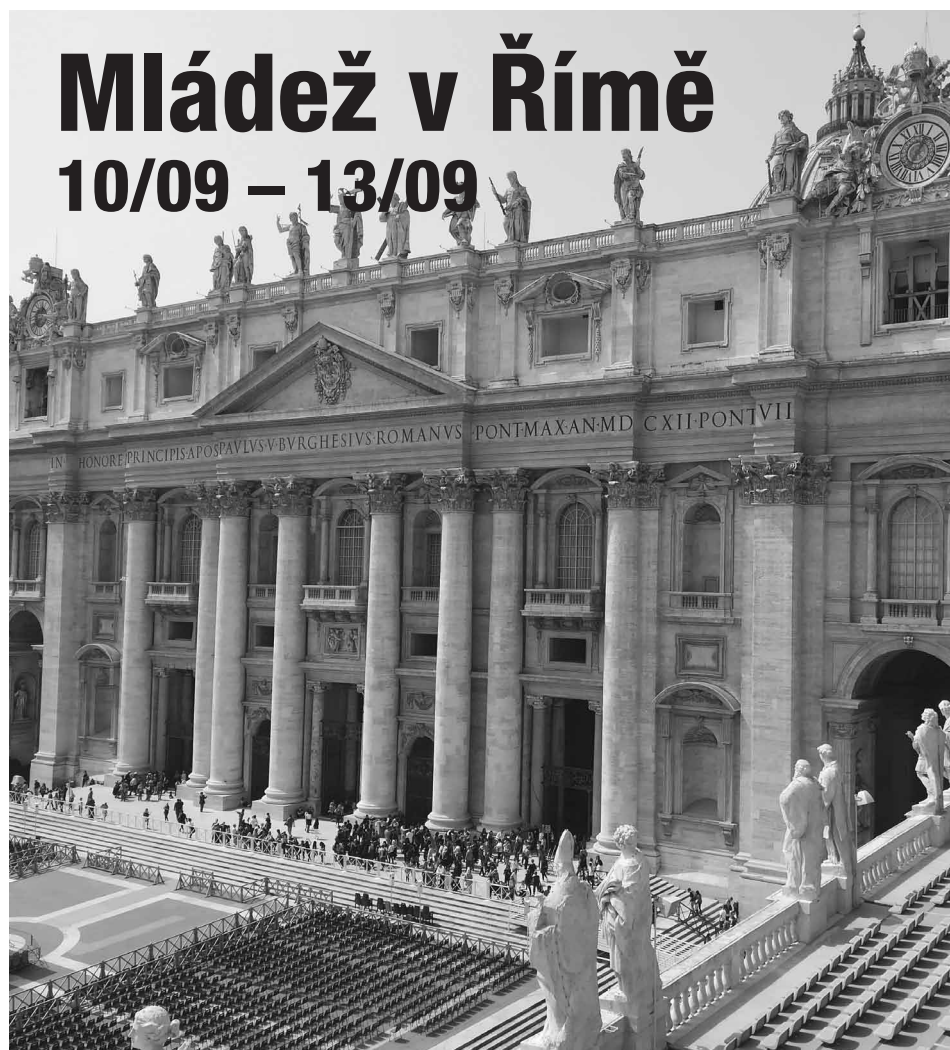
- Kostel Nejsvětější Trojice ve Zdoňově – sanace věže 250.000,-Kč (121.000,-Kč KHk, MK ČR 121.000,-Kč, 8.000,-Kč farnost)
- Kostel sv. Vavřince v Teplicích n/M – oprava elektroinstalace 309.329,-Kč (Biskupství královéhradecké 130.000,-Kč, Město Teplice n/M 180.000,-Kč)
- Poustevna u kostela Panny Marie Pomocné v Teplicích n/M 361.000,-Kč (150.000,-Kč MK ČR, 211.000,-Kč je KHk, zbytek farnost T/M)
- Kostel sv. Anny ve Vižňově – oprava oken 108.162,-Kč (Město Meziměstí)
- Kostel Všech sv. v Heřmánkovicích – rekonstrukce varhan 590.000,-Kč (300.000,-Kč MK ČR, 290.000,-Kč KHk)
- Kostel sv. Petra a Pavla v Broumově – restaurování oltáře sv. Jana Nepomuckého 278.000,-Kč (250.000,-Kč, 28.000,-Kč farnost)
- Kostel sv. Petra a Pavla v Broumově – výměna střešní krytiny 1.000.000,-Kč (251.000,-Kč MK ČR, 250.000,-Kč KHk, 400.000,-Kč Česko-německý fond budoucnosti, 99.000,-Kč MěÚ Broumov)

- Přístavba farní budovy v Broumově – 847.000,-Kč (700.000,-Kč Biskupství královéhradecké, 147.000,-Kč farnost)

Pro kostely sv. Vavřince v Teplicích n/M, sv. Anny ve Vižňově a sv. Barbory v Otovicích se pro právě probíhající rok nepodařilo získat prostředky z Programu záchrany architektonického dědictví MK ČR.

Jak je známo, broumovská farnost nemá restituční nároky. Veškeré opravy jsou možné díky nejrozličnějším grantovým programům a laskavým darům. Pro tyto účely je už od r. 2012 zřízena veřejná sbírka (20036-1180703399/0800), z které konta se už podařilo přispět na opravy přes 500.000,-Kč. Další 300.000,-Kč se povedlo získat díky fotografické výstavě Tempus fugit (Čas plyne), která už navštívila New York, Chicago, Ottawu, Brusel, Stockholm, Paříž, Mnichov, Prahu či aktuálně Varšavu.

P. Martin Lanži, děkan

Mládež v Římě 10/09 - 13/09

Úterý 10. Září: odlet z Prahy v 10:15 (přesun z Broumova bude upřesněn), přílet na letiště Ciampino 12:00, ubytovací přesun na českou Paapešskou kolej Nepomucenum; prohlídka Baziliky Sv. kříže a Lateránské baziliky

Středa 11. září: Koloseum, Bazilika sv. Pavla, Tre Fontane, San Paolo fuori le Mura, Piazza Navona, Pantheon, Fontana di Trevi, Španělské schody, Koloseum, Forum Romanum

Čtvrtek 12. září: Vatikánská muzea, Bazilika sv. Petra

Pátek 13. září: odlet z letiště Ciampino v 06:45, přílet do Prahy 08:35

Doporučení: sledovat předpověď počasí pro dané dny; v ceně letenky je jenom malá bagáž s rozměry 25x20x40 cm = na 3 dny stačí mikina, 2 trika (1 si určitě koupíte v Římě), spodní prádlo, hygiena; euro dle vlastní spotřeby a možností

Nutné: občanský průkaz a cestovní pojištění

Stravování: obědy dle situace (pizzerie, fast food), k snídaní a večeři něco koupíme v obchodě, do letadla je možné vzít si jídlo.

Jakékoli dotazy rád zodpovím.

P. Martin Lanži

MYŠLENKY NA MĚSÍC ZÁŘÍ

MAX KAŠPARŮ

CESTA 2013

NASLOUCHAT JE VÍC NEŽ POSLOUCHAT

MALÝ KOMPAS VÍRY

MATICE CYRILOMETODĚJSKÁ 2015

1. Víra je dar, který dává Bůh a na který člověk odpovídá ano.
2. Křesťanská modlitba neodcizuje člověka od jeho potřeb a pozemských úkolů, ale dává jim pevný základ síly a naděje, neboť modlitba připoutává člověka k Bohu a v dialogu s Ním se nachází síla a důvěra v neustálém úsilí i přes obtíže a neúspěchy.
3. Naslouchat je více než poslouchat. Posloucháme ušima, nasloucháme srdcem.
Mimo to: jazyk máme jen jeden, a uši dvě. Znamená to, abychom více naslouchali, než mluvili.
4. Máme-li přežít jako jedinci i jako druh, musíme přestat žít bohatě navenek a chudě uvnitř, ale začít žít naopak bohatě uvnitř a skromně navenek.
5. Člověk by neměl dělat druhému to, co sám nemá rád, a měl by být každému vším.
Měl by umět rozlišovat mezi dobrem a zlem, pravdou a lží. A nikdy neztrácet smysl pro humor.
6. Jak odolat nátlaku? Člověk má dostatečně silnou vůli na to, aby nedobrému a falešnému odolával.
Aby odolal a dal přednost přirozenému před umělým především v osobním životě.
7. Zatím se učíme, jak se zbavovat nečistot kolem nás. Ale jak se vypořádat s harampádím a balastem, které člověk nosí v sobě?
Co uděláme s naším nečistým svědomím?
8. Hlídej svoje myšlení, neboť ono tvoří tvá slova. Hlídej svá slova, protože ona tvoří tvoje činy. Hlídej své činy, neboť ony tvoří tvoje zvyky.
Hlídej své zvyky, protože ony tvoří tvé chování. Hlídej své chování, protože ono je základem tvého životního stylu.
9. V obchodě hledáme to nejlepší pro náš žaludek. Stejně musíme hledat a vybírat to nejlepší a nejméně závadné pro naši duši.
10. Život by vypadal zcela jinak, pokud by pojmy odpuštění, pokora, slušnost a milosrdenství byly dennodenními spolustolovníky v našich rodinách.
11. Člověk, na rozdíl od zvířat, je schopen chápat dva pojmy: minulost a budoucnost.
Národ, který se zřiká pozitiv své vlastní minulosti, stává se národem kulturně a duchovně chudým.
12. Některé lidské nemoci jsou způsobené nedostatkem vitamínů, jiné nedostatkem lásky.
I když jsme na jedné straně ohrožováni přírodními katastrofami, daleko více se ohrožujeme tím, že se nemáme rádi.
13. Ne my neseme pravdu, ale pravda má nést nás. Kdo dokázal překročit hranici mezi mít a být, je schopen nejen pravdu říkat, ale také pravdu konat.
14. Vysvětlovat vznik života na Zemi pouhou náhodou znamená to samé jako od výbuchu v tiskárně očekávat vznik nového slovníku.
15. Jen obnovená víra v Boha může přinést změnu, která by mohla náš svět zachránit před katastrofou.
16. Ježíš použil chleba a víno, aby je proměněné ve své tělo a krev učinil viditelným nástrojem svého darování se člověku jako posily pro život s Bohem.
17. Křesťanská víra nám dává jistotu, že smrtí se vše nekončí, že smrt není tečkou za naším životem, ale že následuje zmrtvýchvstání:
život, který již nepodléhá zákonům tohoto vesmíru.
18. Tak jako dýchá tělo a udržuje se dechem při životě, tak dýchá i duše, a to skrze modlitbu.
19. Když je modlitba pochopena jako životní inspirace, stává se současně způsobem života.
20. Ten, kdo se umí modlit hlouběji, dokáže v modlitbě odhalit i sám sebe. Objeví své omyly v jednání, svoji pýchu, sobectví.
21. Svátosti jsou projevem Boží lásky k člověku. Ve svátostech Kristus vychází vstříc člověku a člověk přichází k němu.
22. Aby strom rostl a přinášel užitek, musí být pevně zakořeněn v dobré zemi. Stejně je to i se křtem.
Křest je první a základní svátostí, bez které nelze ani přijmout, ani udílet svátosti další.
23. Má-li člověk ze svátostí žít, musí být vkořeněn vírou do Krista, aby odolával porывům života,
a musí z pramenů spásy čerpat živou vodu ke svému křesťanskému růstu.
24. Ježíš Kristus si byl vědom toho, že člověk potřebuje od hříchu osvobodit. Proto přišel na svět a zemřel za hříchy celého světa,
každého člověka v každé době a nad to ustanovil právě svátost smíření, kterou dal jako službu Církve pro člověka.
25. Čím více načerpáš u čerpací stanice, tím dál dojedeš. Čím více darů přijmeš při slavení Eucharistie, tím lépe duchovně žiješ.
26. Svátost smíření usmíruje člověka s Bohem, usmíruje ho s ostatními a dokonce ho usmíruje sama se sebou. Způsobuje život v míru uvnitř i navenek.
27. Můžeme mít mnoho starých špatných návyků a špatný charakter, ale v naší svobodě nás neustále podpirá milost vyzývající nás
k překročení vlastní skutečnosti, abychom mohli dosáhnout pravé podstaty svého bytí.
28. Křesťan, který se pravidelně zpovídá, je jako člověk, který se pravidelně koupe nebo si čistí obuv.
Nekoupeme se jen tehdy, když jsme špinaví k nepoznání. Koupeme se, protože dbáme na čistotu.
29. Člověk, který je dílem nekonečného Boha, dostal od svého Konstruktéra také návod. Ten je Bohem daný v Bibli.
Jmenuje se Desatero Božích přikázání.
30. Nebudeš-li přijímat svátosti, číst Bibli, duchovní literaturu, modlit se, budeš mít nanejvýš dojem, že jsi na duchovní cestě, ale nikam nedojedeš.
Dojem není skutečnost.

Dějiny farního kostela Nejsvětější Trojice ve Zdoňově I.

Kostel Nejsvětější Trojice se nachází ve vsi Zdoňov, která se rozkládá severovýchodně od Adršpachu v údolí Zdoňovského potoka. Na počátku 20. století měla obec 213 domů a 1446 obyvatel.¹ Tato obec byla založena zřejmě v 2. polovině 13. století německými kolonisty z Duryňska.² První písemná zmínka o obci je již z roku 1351 a vypátral ji August Sedláček v lenní knize v Archivu kladském. Autoři knihy *Adršpašsko* uvádí dokonce rok 1348.³ Český název obce je podle Antonína Profouse odvozen od osobního jména Zdoň (zkráceného lichotivého tvaru osobního jména). Německý název je odvozen od osobního jména Merklin.⁴ Podle Augusta Sedláčka náležel Zdoňov zprvu k panství Freudenberku, později k panství hradu Vízemburka a to až do roku 1377. Od roku 1417 byl příslušný k Adršpachu. V 16. století náležel Zdoňov ke Skalám a Rýzemburku⁵ a od 80. let 16. století opět k Adršpachu.⁶

Adršpach a okolí byl součástí rodových držav vladyků ze Skalice. V roce 1359 je jako pan na Adršpachu uváděn Albert ze Skalice. Někdy po roce 1363 se pánem hradu Adršpach stal Hynek z Dubé a Náchoda,⁷ z něj přechází država na jeho dva syny Lýška a Hynka mladšího. Hynek Lýšek byl v letech 1407-1418 patronem kostelů verněřovského, zdoňovského, teplického a chvalečského. V době husitské se bratři z Dubé klonili na stranu krále Zikmunda, což se nelíbilo jejich sousedům. V této době, tedy v roce 1428, byl hrad Adršpach dobyt husity a jeho držitelem se stal husitský hejtman Hynek Krušina z Lichtenburka. Z tohoto strategicky položeného hradu podnikali pak husité nájezdy do Slezska. V roce 1434 byl Hynek Krušina zabit v Broumově. Nasledně pak ještě někdy před rokem 1436 byl hrad i panství vrácen pánům z Dubé. Nicméně i nadále byly z hradu konány loupeživé výpravy do Slezska. Hrad byl nakonec vykoupen slezskými knížaty a hornolužickými městy v roce 1447 a následně spolu s dalšími pomezními hrady (Vízemburk, Skály aj.) zbořen.⁸

Statek i nadále držel rod panů z Dubé. V roce 1534 koupil panství Jan z Pernštějna. K panství Adršpach a Skály náležel v té době zbořený hrad

¹ Braunauer *Heimatkunde*. Braunau 1894, s. 222.

² Antonín CECHNER: *Soupis památek historických a uměleckých v Republice československé*. XLV. Politický okres Broumovský. Praha 1930, s. 330.

³ Tomáš DIMTER – Pavel LISAK: *Adršpašsko*. Náchod 2011, s. 249.

⁴ Antonín PROFOUS – Jan SVOBODA: *Místní jména v Čechách*. Jejich vznik, původní význam a změny. Díl IV. Praha 1957, s. 767.

⁵ August SEDLÁČEK: *Místopisný slovník historický Království českého*. (Reprint). Praha 1998, s. 1015. Týž: *Hrady, zámky a tvrze království českého*. Díl V. Podkrkonoší, s. 169-174.

⁶ Štěpán GILAR: *Pobělohorská rekatolizace adršpašského panství a kaple na Svatém kopečku u Zdoňova*. In: Sborník prací východočeských archivů 14, 2010, s. 155-162.

⁷ Jiří SLAVÍK: *Vízemburk a Adršpach – příspěvek k dějinám*. In: *Dissertationes historicae* 1, 1993, s. 151-152.

⁸ A. SEDLÁČEK: *Hrady*, s. 172-173.

Adršpach, vesnice Horní a Dolní Adršpach, Zdoňov s podacím kostelním, Střemen, hrad pustý a vesnice Teplice s podacím, Javor, Nová Ves, pustý hrad Bystré, městečko Starkov a vsi Bystré, Chlívce, Jívka pustá, Strážkovice pusté, Metuj s manem ptřícem ke Skalám, hrad Skály s poplužními dvory a vesnicemi Studnice, Skalka a Vernéřovice s podacími a pusté Markoušovice a Záboří.⁹

V létě roku 1544 prodal Jan z Pernštejna spojené statky Rýzmburk, Skály a Adršpach Bernartovi Žehušičskému z Nestájova. Po něm tuto državu zdědil Hertvík Žehušičský, který panství Adršpach a Skály prodal v roce 1576 synům Adama staršího Bohdaneckého z Hodkova. Ti nedlouho poté panství odprodali své matce Elišce Bohdanecké z Hodkova, rozené z Nestájova, která celé panství vlastnila ještě se svými sestrami. V roce 1582 došlo k rozdělení panství. Aderšpach spolu s Teplicemi a Řešetovou Lhotou získala již samostatně znovu Eliška Bohdanecká. O dědictví Elišky Bohdanecké se v roce 1589 rozdělili její tři synové – Kuneš, Václav a Adam Abraham. Kuneš získal Řešetovu Lhotu, Václav Teplice a nejmladší Adam Abraham statek Adršpach, ke kterému náležely vesnice Dolní a Horní Adršpach, Zdoňov, Libná, Chvaleč, Petříkovice, Slavětín a Bezděkov.

Adam Abraham Bohdanecký z Hodkova se nesmazatelně zapsal do historie Adršpaška. Byl totiž iniciátorem přestavby zámku v Dolním Adršpachu a zároveň stavebníkem, který realizoval nejdůležitější přestavbu zdoňovského farního kostela, což připomíná dodnes dochovaný kamenný anděl, který svou hlavou podepírá krásnou kazatelnu, jež je vytesána stejně jako anděl z libenského pískovce. Anděl třímá v rukou dva erby – v pravé ruce Adamův erb šraňku, natočený do chrámové lodi, v levé pak erb pěti růží, jež náležel jeho choti Beatě Bohdanecké ze Sondershausen.¹⁰ Ačkoli měl Adam Abraham tři syny, ani jeden z nich jej nepřežil. Nejstarší Adam Oldřich zahynul v roce 1617 v Sieně, prostřední Heřman zemřel v Adršpachu již v roce 1616¹¹ a nejmladší Rohoslav zemřel spolu s otcem v roce 1620 při výbuchu střelného prachu ve věži jičínského zámku.¹²

Adršpašské panství poté spravovala vdova Beata Bohdanecká jako poručnice dcer Anny, Elišky, Magdaleny a Beaty. Ani jim se však nevyhnuly pobělohorské konfiskace. Panství bylo konfiskováno za účast otce Adama Abrahama na stavovském povstání a následně bylo v roce 1623 prodáno za 27 530 kop grošů míšenských Albrechtu z Valdštejna. Beata Bohdanecká

⁹ Tamtéž, s. 71.

¹⁰ Emanuel POCHÉ: *Umělecké památky Čech*. IV. díl. Praha 1982, s. 359.

¹¹ SOA Zámorsk, Sběrka druhopisů matrik, inv. č. 10971, sign. 182-1, kniha 10971, Matrika narozených, oddaných a zemřelých (včetně pamětních zápisů), 1616-1678, fol. 229v-230r.

¹² Tamtéž, fol. 231-232. K tomu srov. Štěpán GILAR: *Velkostatek Adršpach*. Inventář SOA Zámorsk. Zámorsk 1998, s. IX.

odešla do exilu ve slezské Svídnici. Vyplacení čtyř pětín z prodejní ceny Adršpachu, které jí náležely, se však nedočkala.¹³

Již v roce 1624 směnil Albrecht z Valdštejna panství Adršpach s Marií Magdalenou Trčkovou za Kopidlnu. Valdštejnovi blízký rod Trčků o panství přišel po jeho zavraždění v Chebu 25. února 1634. Zkonfiskované panství Adršpach získal v roce 1635 za věrné služby generál Jakub de Arlin z Burnival.¹⁴ Po jeho smrti v roce 1643 zdědil panství jeho strýc Ludvík hrabě Caraffa. V době vzniku Berní ruly náležely k panství Adršpach pouze vsi Horní a Dolní Adršpach, Libná a Zdoňov.¹⁵ Od roku 1655 náleželo panství Vilému Albrechtu Krakovskému z Kolovrat. V roce 1661 došlo k dělení Vilémova majetku mezi jeho děti a manželku. Díl s adršpašským panstvím získala jeho dcera Kateřina Barbora, provdaná Libštejnská z Kolovrat. Ta panství poté drží spolu se svým manželem Leopoldem Oldřichem Libštejnským z Kolovrat (zemřel 1690). Od roku 1712 držel panství jejich syn Jan Norbert Arnošt, který zemřel v roce 1736. Libštejnští z Kolovrat drželi panství až do roku 1770, kdy umírá Janův vnuk Rudolf, poslední z této rodové větve Libštejnských z Kolovrat.¹⁶

Celé jmění zdědila Rudolfova vdova Marie Antonie, rozená hraběnka z Blümegen. Ta se poté provdala za svého strýce hraběte Kryštofa z Blümegen. Panství Adršpach odkázala rovným dílem Kryštofovu synovi z prvního manželství – hraběti Petru Alcantarovi a svému bratru hraběti Františkovi z Blümegen. František z Blümegen zemřel v roce 1806 a svým dědicem ustanovil svého švagra Filipa Nera hraběte von Heister. Druhou polovinu panství zdědil synovec hraběte Petra Alcantary hrabě Josef Schaffgotsch v roce 1813. Oba tito majitelé prodali panství v roce 1820 Prokopu Hartmanovi hraběti z Klarštejna. Od něj panství koupil v roce 1828 Jan Nepomuk Nádherný (1772-1860), pražský měšťan a obchodník se železářským zbožím, který byl v roce 1838 povýšen do šlechtického stavu. Sva panství tento majitel značně zvelebil. Po jeho smrti panství přešlo do vlastnictví jeho syna Ludvíka Karla. Ten v roce 1865 dosáhl povýšení na rytíře z Borutína. Rodině Nádherných a jejich příbuzným Elsenwangerům statek patřil až do roku 1945.¹⁷

PhDr. Pavel Zahradník, Ph.D.

¹³ Tomáš V. BÍLEK: Dějiny konfiskací v Čechách po roce 1618. Praha 1883, s. 679.

¹⁴ Tamtéž, s. 783.

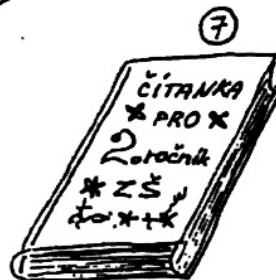
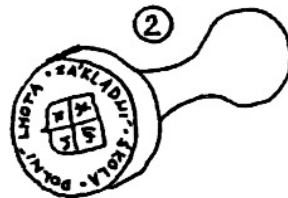
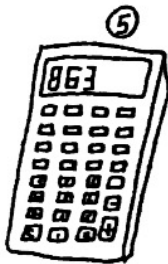
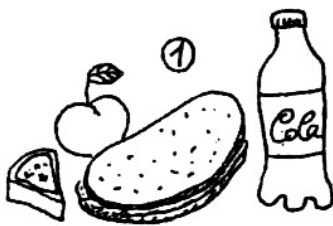
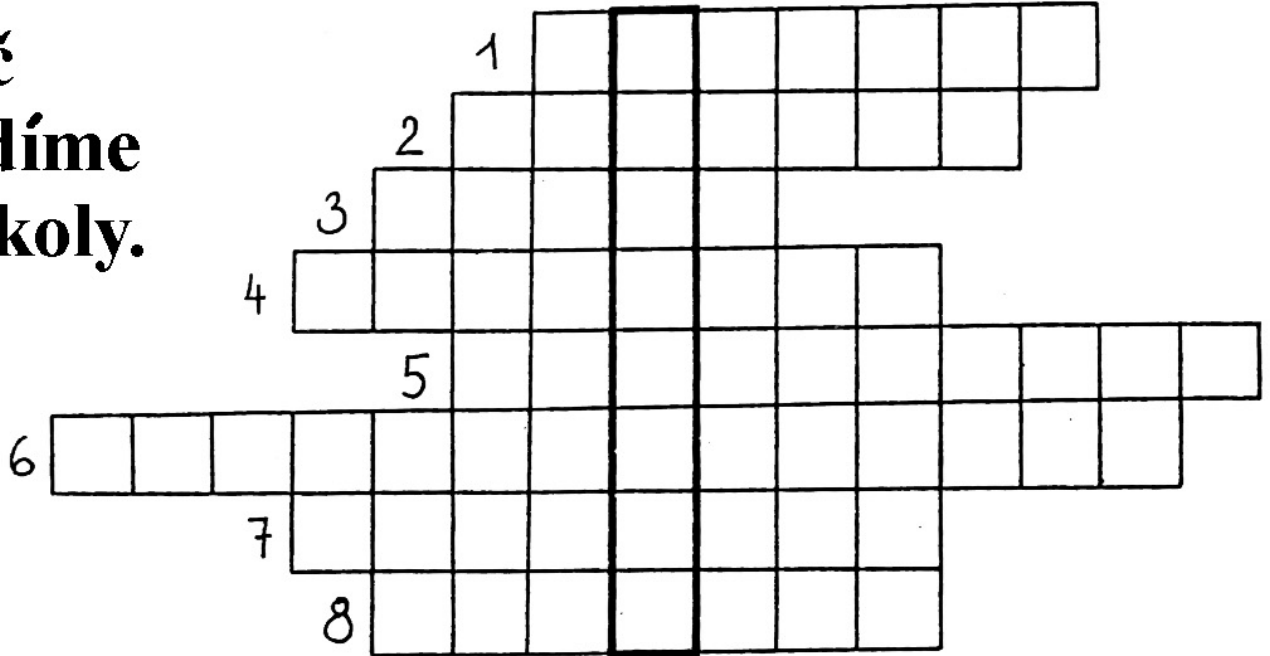
¹⁵ Berní rula.

¹⁶ Štěpán GILAR: *Velkostatek Adršpach*, s. XI.

¹⁷ Tamtéž, s. XII-XIV.

Opravdovou moudrostí je znát to, co stojí za to znát,
a dělat to, co stojí za to dělat. – E. P. Humphrey

Proč chodíme do školy.

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

1. září		
Otovice		08:30
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00
8. září		
Martínkovice		08:30
Vižňov		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00
15. září		
Vižňov		08:30
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00
22. září		
Božanov		08:30
Vižňov		10:00
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00
29. září		
Broumov, P+P		10:00
Broumov, klášter		17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx
Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	k. sv. Václava	17:00
Čtvrtek	děkanský k.	17:00*
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	hřbitovní k. PM	17:00**

* Ve čtvrtek 05/09 mše sv. jenom v kapli PM v Šonově v 17:00

**V sobotu 28/09 mše sv. i v 08:30 v k. sv. Václava (slavnost sv. Václava)

Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 17:45; pátek, P+P, 17:30 – 18:00

Svatost smíření:

20 min před každou mší sv.; sobota 28/09, P+P, 10:00 – 11:00

Změna bohoslužeb v týdnu

Od neděle 1. září jsou večerní mše sv. od 17:00. Týká se to i čtvrtečních mší sv., které se během školního roku opět přesouvají z rána na večer, přičemž každý první čtvrtek v měsíci bude mše sv. jenom v šonovské kapli Panny Marie s intencí za smíření. Sobotní večerní mše sv. během září ještě zůstávají v hřbitovním kostelíčku U Naší Milé Paní v Broumově.

Před křížem

Kolik je ti let?

*Stříbrné tělo aureola stříbrná
na černi*

ohraňčené žárem zlata

na černém dřevu

mělce ryté

lístky květy větvičky

jak černá louka

S ohromným nápisem viny

tížícím jako koruna nad křížem

jako by nebylo dosti jednoho rozpětí

Cítím jak se dívají

od Tebe

přes plochou

svíslou desku

Dívají se

vše zaniklo

Krokve sloupy základy

mlha dechu

mlha kadidla

Zůstal jsi jim

tak moc někde jinde

Na latinské

na polské faře

Ježíš Kristus

Žid a Ukrajinec

Autor: Antoni Matuszkiewicz,

překlad: Věra Kopecká

Farní tábor

Poslední prázdninový týden byl ve znamení farního tábora na faře v Ruprechticích.

NEŽ ZAČNOU PÍSEMKY

Tradiční nedělní odpoledne Křinice – Amerika, 22. září, od 14:00

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.